

PSICOLOGIA

La roba vermella transmet sensació de perill a qui l'observa, com s'ha constatat estudiant alguns ocells i els macacos. GETTY

El vermell és el color de l'agressivitat, diu un estudi

Un experiment corrobora que aquest color activa la percepció de dominància

David Bueno

els colors influeixen en la nostra percepció de la realitat. Molts animals els fan servir per comunicar-se entre ells de manera instintiva, tot sovint per establir les relacions de dominància. Diana Wiedemann i els seus col·laboradors, dels departaments d'antropologia i de psicologia de la Universitat de Durham, al Regne Unit, han analitzat l'efecte del color vermell sobre la percepció que tenim de les altres persones. Segons conclouen al seu treball, que han publicat a *Biology Letters*, dur roba de color vermell transmet inconscientment la sensació de ser més agressiu, i fa que les altres persones percebin més sensació de perill i de més capacitat de dominància social. Tanmateix, també han observat diferències significatives entre homes i dones, especialment pel que fa a la percepció de dominància.

El color vermell ha sigut afavorit per la selecció natural en moltes espècies d'animals per transmetre de manera

instintiva missatges de dominància social. En els diamants clapats, per exemple, uns ocells australians molt utilitzats en estudis de comportament i que estan emparentats amb els pardals, s'ha vist que la mida de les ratlles vermelles que tenen a les potes es correlaciona amb la posició jeràrquica que ocupen dins el seu grup, que es manifesta amb l'accés preferent al menjar.

Molts primats, com els macacos, reaccionen davant el color vermell, i tendeixen a evitar-lo i mostrar signes de por—que es poden traduir en fugida o alternativament en comportaments agressius de defensa—. Fisiològicament, en tots els casos estudiats el color vermell va associat a una producció més elevada de testosterona, una hormona que normalment és més abundant en els mascles que en les femelles i que, a més d'estar implicada en el desenvolupament i el comportament sexuals, també es relaciona amb el desig de dominància social.

En aquest treball, Wiedemann i el seu equip van examinar quina influència té el color de la roba sobre la manera com percebem les altres persones.

Vermell contra blanc

Primer, van establir un grup de voluntaris dels dos sexes i els van fer una fotografia vestits amb una samarreta blanca, que van manipular digitalment per generar tres versions: les mateixes persones amb la samarreta pintada de color vermell, de color blau i de color gris. Llavors, van presentar aquestes imatges a un segon grup de voluntaris, també dels dos sexes, i els van passar un test psicològic per mesurar el grau de percepció subjectiva que els transmetia cadascuna de les imatges pel que fa a dominància, agressivitat i perill.

En tots els casos, si la persona de la fotografia portava la samarreta vermella, els voluntaris que la visualitzaven la percebien com a més agressiva i perillosa que si duïa la samarreta blava o grisa, in-

dependentment del sexe de la persona de la fotografia i de l'observador. Dit d'una altra manera, hi ha una correlació directa entre el color de la roba i l'estat emocional que s'activa en l'observador.

Tanmateix, pel que fa a la percepció de dominància, és a dir, al fet d'ocupar una posició o una altra dins la jerarquia social, van trobar diferències significatives entre dones i homes. En els homes, veure una persona vestida amb roba de color vermell fa que augmenti la percepció subjectiva de dominància, tant si aquesta persona és també un home com si és una dona.

En canvi, en les dones veure una altra persona amb roba de color vermell, amb independència del sexe d'aquesta altra persona, no els altera la percepció de dominància social. Segons els autors, aquest efecte diferencial pot ser a causa de la influència de la testosterona, i també es produeix amb roba de color negre, però l'efecte és menor.

En aquest sentit, s'ha vist que les persones a les quals se'ls posa la pell vermella quan s'enfaden, també són percebudes pels altres com a més perilloses i agressives, i al mateix temps com a més dominants socialment. En aquest cas, fisiològicament l'envermelliment de la pell va associat a un increment del ritme cardíac, a una preactivació més alta de la força muscular—que els permet passar més ràpidament a l'acció— i, també, a un augment de la producció de testosterona.

Possiblement també per tot això, altres treballs han demostrat que, en l'àmbit educatiu, corregir els exercicis o els exàmens amb tinta de color vermell predispone més negativament els estudiants que fer-ho amb tinta verda, ja que inconscientment deuen percebre el corrector com a més perillós i agressiu. —

D. Bueno és professor i investigador de genètica a la Universitat de Barcelona